

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara

Posl.br.Pr-977/2023-22

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu po sucu toga suda Ivani Starčević, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Bernarada Grebenara iz Sesveta, Ul. Vjenceslava Novaka 14, OIB: 42265641482, zastupan po punomoćniku Marijanu Ruždjaku, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Ruždjak i partneri d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženika Upravljanje sportskim objektima, Zagreb, Trg Krešimira Ćosića 11, OIB: 59365213244, zastupan po punomoćniku Marku Kallayu, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Kallay & Partneri iz Zagreba, radi nedopuštenosti otkaza, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 22. rujna 2026. u prisutnosti tužitelja osobno, punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, dana 27. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

Utvrđuje se da je Odluka tuženika Upravljanje sportskim objektima, Zagreb, Trg Krešimira Ćosića 11, OIB 59365213244 ID: 231-1/23/3, Ur. broj: 110-30-23-2 od 1. lipnja 2023. g. o poslovno uvjetovanom otkazu tužitelju nedopuštena te da radni odnos tužitelja BERNARDA GREBENARA iz Sesveta, Ulica Vjenceslava Novaka 11, OIB 42265641482 kod tuženika nije prestao pa se nalaže tuženiku da tužitelja vrati na rad, radi obavljanja poslova za koje je sklopio Ugovor o radu, na radno mjesto „Koordinator za standardizaciju“ ili drugo odgovarajuće radno mjesto, kao i da mu tuženik naknadi parnični trošak u iznosu od 1.250,00 eura, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je kod tuženika temeljem Ugovora o radu sklopljenog s tuženikom 8. prosinca 2021. g. obavljao poslove radnog mjesta Koordinatora za standardizaciju, u Stručnoj službi za razvoj i standardizaciju. Odlukom tuženika ID: 231-1/23/3, Ur. broj: 110-30-23-2 od 1. lipnja 2023. g. tužitelju je otkazan Ugovor o radu zbog poslovno uvjetovanih razloga. Protiv tog Otkaza tužitelj je uložio zahtjev za zaštitu prava dana 15. lipnja 2023. g., na koji tuženik nije odgovorio. Otkaz ugovora o radu tužitelju je nezakonit i nedopušten i to kako u dijelu koji se odnosi na proceduru otkazivanja, tako i u odnosu na opravdani razlog. Procedura otkazivanja nije provedena u skladu sa zakonom jer tuženik nije Radničkom vijeću dostavio sve potrebne podatke vezane za prestanak potrebe za radom tužitelja. Osim toga, tuženik nije Radničkom vijeću dao bilo kakvo objašnjenje zbog čega tužitelju nije omogućeno daljnje obavljanje poslova koje je rado, iako potreba za tim poslovima i nadalje postoji, a u novodonesenoj

Sistematizaciji radnih mjesta broj sistematiziranih radnih mjesta je bitno veći od ukupnog broja zaposlenih radnika. Iz Odluke o otkazu također uopće nije vidljivo zbog čega je prestala potreba za radom tužitelja. U otkazu se osim potpuno nejasnih fraza ne navodi niti jedan konkretan razlog koji bi bio uzročno povezan s prestankom potrebe za radom tužitelja. Da bi otkaz bio opravdan, nije dovoljno da poslodavac u aktu o sistematizaciji ukinu radno mjesto, već je potrebno da prestane potreba za radom na poslovima na kojima je radnik do tad radio, što u konkretnom slučaju ne predleži. I u samom Otkazu navodi se da su poslovi koje je radnik obavljao „pretežno ukinuti“, a u manjem dijelu raspoređeni su na druge radnike, odnosno na drugo radno mjesto. Pri tom nije navedeno koji je to dio poslova „pretežno ukinut“, a koji se poslovi i nadalje odvijaju te kojim su radnicima eventualno preraspodijeljeni. Navedeno je protivno samim navodima Otkaza, prema kojima je ...“Poslodavac utvrdio da s vremenom opseg poslova koje Radnik obavlja znatno smanjio i to do te mjere da ne opravdava nastavak radnog odnosa Radnika i Poslodavca.“... Nakon toga slijedi ponovno jedan potpuno nejasan odlomak koji bi trebao predstavljati zaključke o tome zbog čega je prestala potreba za radom tužitelja, međutim, ti navodi više zamagljuje nego što objašnjavaju, što je protivno samoj biti otkaza. Zaključak je tuženika da ...“imajući u vidu sve navedeno jasno je da je kod poslodavca zbog organizacijskih, ali i time povezanih gospodarskih te tehnoloških razloga došlo do prestanka potrebe za radom Radnika.“ Suprotno tvrdnjama navedenog otkaza, iz navoda otkaza ništa nije jasno, a pogotovo ne koji su to gospodarski i tehnološki razlozi koji su eventualno doveli do prestanka potrebe za radom radnika. U otkazu nije naveden niti jedan gospodarski, a kamoli tehnološki razlog za to. Slijedi iz svega navedenog da je otkaz nedopušten i u dijelu koji se odnosi na opravdani razlog za otkaz ugovora o radu.

2. Tuženik se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, obzirom je isti neosnovan, iznesene činjenične okolnosti konstruirane ili izvučene iz konteksta, a u svakom slučaju prilagođene isključivo za potrebe ovog postupka, a prije svega da bi se navelo sud na pogrešan zaključak te donošenje odluke koja ne bi bila utemeljena na zakonu. U tom smislu tuženik prije svega želi istaknuti tužitelju da su mu vrlo dobro poznati propisi i zakonski okvir koji regulira postojanje otkaznih razloga te postupak otkazivanja ugovora o radu, zahvaljujući kojoj upoznatosti s propisima, tuženik zasigurno nije odlučio postupiti protivno istima, kako to pogrešno i vrlo tendenciozno nastoji prikazati tužitelj. Nisu sporne okolnosti da je tužitelj zasnovao radni odnos s tuženikom ugovorom o radu na neodređeno vrijeme od dana 08.12.2021. godine, da je tuženik dana 03.04.2023. godine donio novi Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta (dalje u tekstu: Pravilnik), a kojim je stavio van snage prethodno važeći Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta od dana 10.06.2016. godine. Novi Pravilnik iz 2023. godine stupio je na snagu 15.05.2023. godine. Uslijed donošenja Pravilnika, radno mjesto tužitelja je ukinuto te su se poslovi koje je tužitelj prethodno obavljalo, sukladno novoj organizaciji poslovanja u najvećem dijelu ili u cijelosti prestali obavljati, a čime je otpala potreba za radom tužitelja na njegovom radnom mjestu „Koordinatora za standardizaciju“. Također, a uslijed naprijed opisanih i objektivno opravdanih okolnosti koje su se dogodile kod tuženika, nije sporno da je isti, nemajući drugog izbora, dana 01.06.2023. godine donio Odluku o poslovnim uvjetovanom otkazu ugovora o radu, kojom je tužitelju otkazao ugovor o radu na njegovom radnom mjestu. Međutim, sporno je da bi odluka o otkazu bila nedopuštena iz razloga na koje upire tužitelj, posebice iz razloga jer je ista navodno protivna odredbama Zakona o radu, odnosno o istoj nije pokrenut, niti proveden postupak savjetovanja s radničkim

vijećem, odnosno da ista ne sadržava opravdane razloge niti valjano obrazloženje odluke o otkazu. Da je tužitelj promašeno i paušalno ukazao na razloge nezakonitosti odluke o otkazu, sud može uvidjeti već samim time što će letimično pogledati odluku o otkazu i uvidjeti da je svaki od razloga koji je naveden u 3 stranice detaljnog obrazloženja odluke o otkazu, sam za sebe / pojedinačno dovoljan da bi opravdao donošenje takve odluke, a tim više kada se otkaz promatra kao skup svih iznesenih razloga. O opravdanosti odluke o otkazu tuženik će se osvrnuti u kasnijem dijelu odgovora na tužbu. U slučaju propusta tuženika da se o pojedinoj točki tužbe izdvojeno očituje, to se ukazuje sudu da se sadržaj ovog odgovora na tužbu, odnosno argumentacija i dokazi, na jednak i odgovarajući način odnose na sve točke tužbe, odn. tuženik sve točke oštro osporava supstratom ovog odgovora na tužbu, naravno u za to odgovarajućem dijelu. U svakom slučaju, iznenađen odabranim pristupom tužitelja, načinom na koji ne želi prihvatiti postojanje objektivnih okolnosti (gospodarskih, financijskih, reorganizacijskih, želja za sistematiziranim kadrom) koje su dovele do otkaza ugovora o radu, kako njemu, tako i drugim radnicima, tuženik će još jednom pokušati objasniti tužitelju, ali i sudu, da je otkaz tužitelju bio posljedica provedene sistematizacije i reorganizacije tuženika, učinjene u svrhu racionalizacije poslovanja, a uzrokovane gospodarskim, tehnološkim i ekonomskim razlozima.

Naime, tužitelj propušta uvidjeti da je racionalizacija poslovanja, financijska održivost, predviđanje financijskih i drugih gubitaka, ulaganje u radni kadar, opremu, ljudski faktor, racionalizaciju poslovanja, vođenje računa o makro i mikro ekonomskim učincima, kretanju tržišta, inflaciji, utjecaju COVID-19 na stanje tržišta, i svi drugi čimbenici o kojima ovisi poslovanje tuženika, a o kojima se mora voditi računa nekoliko koraka unaprijed, dakle prije nego što se dogode (a svakako i nakon što se u cijelosti ili djelomično dogode), kako bi se prevenirali ili barem ublažili negativni učinci, treba biti nešto o čemu itekako treba voditi računa te svoje poslovanje u takvim uvjetima i okolnostima treba prilagođavati spomenutim učincima. Ako to podrazumijeva ukidanje pojedinih radnih mjesta, nažalost, takav je proces te je takva odluka tuženika bila nužna. Uostalom, organizacija rada, radnih mjesta i poslovanja je autonomno pravo poslodavca, ovdje tuženika, u čiju opravdanost čak niti sud ne može utjecati. U suprotnom, radilo bi se o ograničenju temeljnih poduzetničkih prava i sloboda, slobodi tržišnog natjecanja, poslovnog nastana i kretanju kapitala. Međutim, tuženik je dojma da tužitelj očekuje da će se sistematizacija i reorganizacija poslovanja pri tuženiku provoditi tako da ista odgovara potrebama tužitelja, a ne potrebama tuženika i cjelokupnog poslovanja, međutim, navedeno ne može biti slučaj. Naime, iz tuženiku nepoznatog razloga, tužitelj na vrlo nejasan način pokušava opovrgnuti postojanje kako: notornih činjenica, tako i konkretnih gospodarskih, ekonomskih, organizacijskih i drugih okolnosti koje opravdavaju odluku o otkazu ugovora o radu. Notorna je činjenica da je prethodno sastavu spomenutog financijskog izvješća vladala pandemija korona virusa (COVID-19). Prema tome, nemoguće je uspoređivati stanje tržišta za vrijeme kada je gospodarstvo u Republici Hrvatskoj bilo u najizazovnijim vremenima, gdje su prodaja karata i ostali izvori prihoda bili poražavajući, s razdobljem kada je završila pandemija COVID-19, gdje je bilo i logično da će ljudi koji koriste usluge tuženika, moći izaći na javne prostore i nastaviti s korištenjem usluga, a da će se time i prodaja karata i korištenja usluga povećati. Dakle, lako je prividno ostvariti prihod onda kada se isti događa, odnosno slijedi u razdoblju netom nakon što je tuženik poslovao u najgorem mogućem gospodarsko-ekonomskom okruženju. Iako se jedva snalazio u spomenutom razdoblju, tuženik je nastavio poslovati te poduzimati sve mjere kako bi u tako teškim vremenima sačuvao radna mjesta svojim radnicima. Međutim, uvidio je

da organizacija i sistematizacija rada, radnih odnosa i poslovanja zahtijeva promjene, kako se više ne bi našao u identičnoj situaciji (nespreman, neadekvatno organiziran te potencijalno nelikvidan). Tek kad je završila pandemija COVID-19, uslijedio je dodatan šok za tuženika, a to je inflacija. Cijena roba, materijala, usluga te drugih izvora sredstava o kojima ovisi poslovanje tuženika se višestruko povećalo, a isti se nije niti oporavio od zadnjeg ekonomskog i gospodarskog „udarca“. Ponovno razmislivši o svemu, provedbom analize stanja tuženika, isti je zaključio da je krajnje vrijeme za reorganizaciju i sistematizaciju. Međutim, pregledom financijskog izvješća vidljivo je da i unatoč povećanju prihoda, rashodi i dalje rastu, što daje do znanja da tuženik itekako ima gospodarski i ekonomski opravdane razloge za provedbu sistematizacije, reorganizacije i racionalizacije poslovanja, makar isto podrazumijevalo i neatraktivne rezove u smislu ukidanja pojedinih radnih mjesta te posljedični prestanak radnih odnosa s radnicima čija su radna mjesta ukinuta. Primjerice, napominje se da je sistematizacijom i reorganizacijom, umjesto dosadašnjih 17 rukovodećih pozicija, sada predviđeno samo njih 5. Rezultat navedene sistematizacije i reorganizacije je dugoročna ušteda novčanih sredstava koji su otpadali na radnike koji na rukovodećim pozicijama nisu imali opseg posla, sadržajno, kvalitativno i količinski, a koji bi odobravao nekadašnju strukturu takve organizacijske jedinice. Prema tome, tuženik je nastojao provedenom reorganizacijom iznos novčanih sredstava rasporediti na poslove niže složenosti i koeficijenata, povećati broj radnih mjesta na takvim pozicijama, odnosno povećati broj izvršitelja, obzirom je isto smatrao potrebnim i svrhovitim za omogućavanje i nastavak normalnog poslovanja tuženika, kako u financijskom, tako i u organizacijskom smislu. Dodatno, manji opseg poslova koji su i preostali nakon ukidanja nesvrhovitih radnih pozicija, kao što je Koordinator za standardizaciju, tuženik je prenio i preraspodijelio na druga radna mjesta odnosno radnike koji su jednako sposobni i imaju dovoljno znanja, vještina i vremena preuzeti obavljanje onih poslova koje su do sada obavljali radnici na takvim, a kojih poslova više nije bilo u dovoljnoj mjeri da bi se takve radnike ostavilo na radnim mjestima. Naime, usvojenom novom organizacijskom strukturom, a kao što je tuženik već u nekoliko navrata spomenuo kroz odgovor na tužbu, ukinuta je Stručna služba za razvoj i standardizaciju uključujući i radno mjesto Koordinator za standardizaciju obzirom se veći dio poslova radnog mjesta ne obavlja, a ostali poslovi raspoređeni su na druga radna mjesta. Konkretno promatrajući poslove tužitelja, za spomenuti je da se tek manji dio poslova vezano uz projekte standardizacije obavlja se u Sektoru za upravljanje i razvoj, a odnosi se na unapređenje poslovnih procesa gdje je to primjenjivo dijelom i kroz standardizaciju u svrhu povećane učinkovitosti njihove provedbe. Što se tiče ostalih projekata standardizacije, oni se ne provode na razini tuženika, već su navedeni poslovi raspoređeni na mjesta pomoćnika ravnatelja za upravljanje i razvoj. Kada je riječ o osiguravanju stručne podrške poslovnim subjektima pri uspostavi standardiziranih logističkih procesa te pri provođenju odobrene strategije od strane Uprave tuženika, za napomenuti je da tuženik uopće ne pruža stručnu podršku drugim poslovnim subjektima te se navedeni poslovi ne obavljaju, shodno čemu takvih poslova nema da bi se tužitelja na njima moglo zadržati. Isto tako, u odnosu na minimalan opseg poslova organizacije sastanaka, prezentacija i edukacija pri uvođenju novih tehnologija ili informacijskih sustava, za napomenuti je da se nove tehnologije i sustavi vrlo rijetko uvrštavaju, odn. uvode kod tuženika, shodno čemu je zbog tako rijetkog obavljanja takvih zadataka, odn. poslova, doista ekonomski neoportuno imati zaposlenog izvršitelja. Međutim, da se i stvori takva potreba, ti poslovi u tako malom opsegu će biti pokriveni u okviru redovnih zadataka Odjela za informacijsko

komunikacijske poslove i Sektor za operativno održavanje objekta. Kada je riječ o opisu zadataka koji zahtijevaju sudjelovanje u usklađivanju internih akata tuženika s pozitivnom zakonskom regulativom, normama, uputama proizvođača i pravilima struke, skreće se pozornost sudu da se navedeno obavlja u manjoj mjeri, povremeno, u svim organizacijskim jedinicama tuženika, a prvenstveno u Sektoru pravnih poslova – rukovoditelj sektora, voditelj Službe imovinsko pravnih poslova, voditelj odjela upravljanja ljudskim potencijalima, Sektoru ekonomskih poslova – rukovoditelj sektora, stručni suradnik za planiranje, izvještavanje i kontroling, Ured ravnatelja – voditelj ureda ravnatelja, Sektor za operativno održavanje objekata – pomoćnik ravnatelja, stručni suradnik za održavanje te manjim dijelom u Sektoru za upravljanje i razvoj i Sektoru za programsko korištenje u okviru djelokruga rada. Kad je riječ o oblikovanju interne autonomne regulative, unifikacije i standardizacije te oblikovanje strategije poslovanja te planiranja i oblikovanja logističkih procesa u okviru domene službe, a koje poslove je povremeno znao obavljati tužitelj, obavještava se sud da se ukidanjem Stručne službe za razvoj i standardizaciju navedeni poslovi više ne obavljaju, zbog čega je otpala potreba za radom tužitelja. Isto tako, primjerice koordinacija i praćenje realizacije razvojnih projekata i investicija, a koje je u manjoj mjeri obavljao tužitelj, raspoređeno je na poslove Sektora za operativno održavanje objekata – pomoćnik ravnatelja, stručni suradnik za održavanje te Sektora za upravljanje i razvoj – pomoćnik ravnatelja, stručni suradnik za upravljanje i razvoj, obzirom se isti poslovi mogu (zbog svog sadržaja, smanjene kompleksnosti i potrebnog vremena) obavljati nesmetano u okviru tih i takvih radnih mjesta te ne iziskuju zasebnog izvršitelja, odnosno ne opravdavaju zapošljavanje tužitelja. Svi ostali poslovi koje je tužitelj obavljao, a koji nisu detaljnije pojašnjeni kroz raniji tekst, ne obavljaju se pri tuženiku, što dodatno potvrđuje opravdanost otkaza tužitelju. Također, za napomenuti je da je jedan od najboljih pokazatelja da je otkaz tužitelju itekako opravdan, upravo taj da su se poslovi tužitelja prestali obavljati, odnosno da su se isti u najmanjoj mogućoj mjeri raspodijelili na druga radna mjesta te sadržaj, količina odnosno opseg njegovih radnih zadataka ne dozvoljava (organizacijski, financijski, poslovno) da na istima radi zaseban izvršitelj (koji bi upražnjavao takvo radno mjesto), već će se isti obavljati u smanjenom opsegu u okviru rada drugog izvršitelja na drugom radnom mjestu. Također, dodatan pokazatelj svrhovitosti otkaza je i taj da tuženik po otkazu ugovora o radu tužitelju, niti na njegovom radnom mjestu nije zapošljavao nove radnike, obzirom isti očigledno nisu potrebni, ih ima namjeru zapošljavati. Dakle, sustav (sistematizacijski/organizacijski/poslovni) funkcionira u najboljem mogućem redu i bez da unutar istog postoji tužitelj, odnosno njegovo radno mjesto. Drugim riječima, tuženik si ne može dopustiti održati u organizacijskoj strukturi radno mjesto u okviru kojeg njegov izvršitelj (ovdje tužitelj) ne bi imao dovoljan opseg i sadržaj zadataka za obavljati, već mu je bilo racionalnije tako smanjen opseg poslova alocirati na druga radna mjesta. Dapače, dolazi do uštede sredstava rada i dodatne racionalizacije poslovanja, što je ujedno bila i tuženikova želja svo vrijeme pri provedbi reorganizacije i sistematizacije. Primjerice, kao ogledni primjer potrebe za uštedom, racionalizacijom poslovanja, a time i rezultat provedene reorganizacije i sistematizacije doveo je do toga da će dosadašnjih 52.632,00 / 631.588,00 EUR na mjesečnoj / godišnjoj razini, na rukovodeće pozicije će biti utrošeno svega 16.270,00 / 195.240,00 EUR, što na mjesečnoj razini čini uštedu u iznosu od 36.362,00 EUR, dok na godišnjoj razini čini uštedu od 436.348,00 EUR. Prema tome, odgovor na pitanje tužitelja u čemu se sastoji te postoji li uopće gospodarski, ekonomski i drugi razlog koji opravdava racionalizaciju poslovanja, a time i sistematizaciju radnih mjesta, odgovor je vrlo jasan i logičan, a

glasi: da. Također, skreće se pozornost da je tuženik jedan od proračunskih korisnika Grada Zagreba te njegovo poslovanje, rad, izvori prihoda u pretežnom dijelu ovise isključivo o iznosu koji je odlukom Grada Zagreba dodijeljen tuženiku na raspolaganje. Prema tome, a kada se uzmu u obzir svi naprijed navedeni aspekti, jasno je da se financijski iznosi i isplativost rada skoro isključivo vežu uz proračun na koji tuženik kao takav nema utjecaj. Upravo suprotno, s onim iznosom novca koji mu je stavljen na raspolaganje, on mora raspolagati što je moguće racionalnije i u dodijeljenim okvirima. Prema tome, reorganizacija se u očima tuženika itekako čini opravdanom i potrebnom, dok se ukidanje radnih mjesta te preraspodjela takvih poslova (koliko ih je ostalo u manjem opsegu) koji financijski i organizacijski ne opravdavaju da na takvim radnim mjestima bude zaposlena osoba, učinila nužnom i svrhovitom. Tako ušteden novac tuženik je u mogućnosti ponovno utrošiti u radna mjesta, izvršitelje te poslove za koje do sada takvog novca nije imao. Drugim riječima, tuženik je bio obvezan racionalnije iskoristiti ograničen iznos novčanih sredstava koji su mu dodijeljeni kao proračunskom korisniku. U smislu svega do sada navedenog, tuženik osobito osporava mogućnost, ali i navode tužitelja u dijelu gdje ista zahtijeva od suda i tuženika da ga se vrati na rad na njegovo radno mjesto, odnosno drugo odgovarajuće radno mjesto. Naime, njegovo radno mjesto više ne postoji te bi vraćanjem istog na rad na njegovor radno mjesto zahtijevalo od poslodavca ponovnu provedbu reorganizacije i sistematizacije ostalih radnih mjesta i poslovanja, kako bi se udovoljilo zahtjevima tužitelja. Navedeno je objektivno, poslovno i logički neprihvatljivo, a takvo postupanje bi izravno štetilo tuženiku kao poslodavcu. S druge strane, tuženiku nije jasno koja odredba kojeg propisa traži, odnosno dopušta vraćanje na rad na drugo radno mjesto. Međutim, ako bi postojala odredba takvog propisa, predlaže se tužitelju da na istu odredbu i propis jasno ukaže, kao i na to koje bi to radno mjesto konkretno trebalo biti. U svjetlu navedenog, predlaže se sudu pozvati tužitelja da točno specificira postavljeni tužbeni zahtjev, obzirom je isti nepodoban za postupanje. U protivnom, predlaže se sudu odbaciti tužbeni zahtjev postojećeg sadržaja. Međutim, iako usko povezano, ali potencijalno i neovisno od naprijed navedenog, skreće se pozornost sudu, ali i tužitelju, obzirom isti navedeno uporno pokušava relativizirati, da je reorganizacija i sistematizacija provedena pri tuženiku, izvršena s potrebom racionalizacije rada i ostvarivanja poslovnih rezultata, pripreme tuženika na nove izazove u poslovanju nametnute nepredvidivim kretanjima na tržištu radne snage, sirovina, kapitala, itd. te navedeno postupanje tuženika predstavlja njegovo autonomno pravo. Naime, kako je to već navedeno u odluci o otkazu ugovora o radu tužitelja, tuženik je analizom sveukupnog poslovanja i poslovnih procesa koji se kod njega odvijaju, utvrdio da postojeća organizacija i sistematizacija radnih mjesta ne odgovara poslovnim potrebama te da je potrebno što je moguće prije provesti operativno restrukturiranje s ciljem usklađivanja broja, strukture i kvalifikacije radne snage po pojedinim radnim mjestima, organizacijskim cjelinama, a sve kako bi se osiguralo optimalno funkcioniranje poslovnih procesa u redovitim, ali izvanrednim okolnostima (u kakvima se tuženik već imao prilike naći). Navedeno predstavlja preduvjet financijske stabilizacije i dugoročnog osiguravanja tuženika da neometano vodi poslovanje uz poštivanje svih preuzetih obveza financijske i druge naravi. Upravo zbog navedenog, tuženik je Pravilnikom uveo nova radna mjesta, ukinuo postojeća, dok je na pojedinim radnim mjestima smanjio broj izvršitelja, sve uz preraspodjelu dijela poslova koji se kod tuženika i dalje obavljaju čak i nakon provedene reorganizacije. Uslijed navedenog, tuženik je bio primoran, vodeći se unaprijed zamišljenim ciljevima racionalizacije poslovanja, ukinuti i radno mjesto tužitelja, obzirom se isto u novoj

organizacijskoj strukturi činilo financijski, organizacijski, pa i na svaki drugi način neodrživo. Naposljetku, autonomno je pravo tuženika kao poslodavca da svoje poslovne procese i organizaciju poslovanja maksimalno prilagodi svojim potrebama te da s tim u vezi donosi odgovarajuće opće, ali i pojedinačne akte, kojima se navedeno provodi u djelo, a što podrazumijeva i donošenje predmetne odluke o otkazu ugovora o radu tužitelju. Uvidom u odluku o otkazu, vidljivo je da su zadovoljena sva 3 kriterija koja je postavio članak 120. Zakona o radu. Jer naime, iako nije bio obavezan na količinski detaljno obrazlaganje otkaza ugovora o radu tužitelju, već samo učiniti vjerojatnim postojanje otkaznih razloga, tuženik je, vodeći se primjerenim odnosom prema tužitelju, svojim zakonskim obavezama i njegujući odnos radnik – poslodavac, ipak nastojao tužitelju, odnosno i drugim radnicima koji su dobili otkaze, doista opisati što se krije iza reorganizacije i sistematizacije koja je dovela do ukidanja radnih mjesta, na koji način su isti razlozi neupitno povezani s njihovim ugovorima i zašto više nema mjesta nastavku radnog odnosa. Naime, u svrhu unaprjeđenja i racionalizacije poslovanja tuženik je dana 03.04.2023. godine donio Pravilnik, kojim je, kao što je rečeno, ukinuto radno mjesto tužitelja te su se poslovi koje je tužitelj prethodno obavljao sukladno novoj organizaciji poslovanja u najvećem dijelu ili u cijelosti prestali obavljati, a čime je otpala potreba za radom tužitelja na njegovom radnom mjestu „Koordinator za standardizaciju“. U svakom slučaju, sadržaj obrazloženja kojeg je tuženik dao u odluci o otkazu ugovora o radu, a koje se ima smatrati i sastavnim dijelom ovog odgovora na tužbu, dostatno, jasno i objektivno opravdano potvrđuje postojanje onih okolnosti koje su prethodile davanju otkaza te koje takav otkaz opravdavaju. Tuženik se o takvom otkazu savjetovao s radničkim vijećem na način kako to nalažu odredbe Zakona o radu te je posljedično po provedenom postupku savjetovanja donio odluku o otkazu s valjanim obrazloženjem i valjanim otkaznim razlozima. U vezi s naprijed navedenim, a istovremeno i s navodima iz tužbe gdje tužitelj osporava zakonitost provedenog postupka savjetovanja s radničkim vijećem, tuženik se očituje kako slijedi. Naime, tužitelj ističe da je odluka nedopuštena iz razloga jer je donesena protivno članku 150. Zakona o radu. Odredbama članka 150. Zakona o radu u bitnome je propisano da se prije donošenja odluke važne za položaj radnika (time i otkaza ugovora o radu), poslodavac dužan prethodno savjetovati s radničkim vijećem. Kada je riječ o savjetovanju, poslodavac je radničkom vijeću na njegov zahtjev, prije konačnog očitovanja o namjeravanoj odluci poslodavca, dužan omogućiti održavanje sastanka radi dodatnih odgovora i obrazloženja na njihovo izneseno mišljenje. Podaci o namjeravanoj odluci moraju se dostaviti radničkom vijeću potpuno i pravodobno, tako da mu se omogućiti davanje primjedbi i prijedloga, kako bi rezultati rasprave stvarno mogli utjecati na donošenje odluke. Polazeći od činjeničnih okolnosti ovog slučaja, vidljivo je da je tuženik, postupajući sukladno članku 150. stavak 1. Zakona o radu, dana 16.05.2023. godine radničkom vijeću dostavio dopis kojim inicira postupak savjetovanja oko odluke o otkazu tužitelju, dostavlja svu potrebnu i raspoloživu dokumentaciju (namjeravanu odluku o otkazu, prateći ugovor o radu) te se poziva na svima dostupnu dokumentaciju, s kojom su svi upoznati, obzirom je objavljena na oglasnoj ploči tuženika, sve na način propisan Zakonom o radu te Pravilnikom o objavi pravilnika o radu. Riječ je o Pravilniku o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta ID: 141-2/23/2, Ur.br. 110-30-23-1, koji je stupio na snagu 15.05.2023. godine, te Pravilnik o radu ID: 141-2/23/1, Ur.br. 110-01-38-23-1, koji je (osim članaka 61. i 62.) stupio na snagu 09.02.2023. godine, kako je isti izmijenjen Odlukom o izmjeni i dopuni od 14.03.2023. godine, ID: 125-3/23/3, Ur.br.: 110-30-23-8. Tuženik nije imao drugu dokumentaciju koja bi bila od utjecaja na savjetovanje s radničkim vijećem u pogledu

odluke o otkazu ugovora o radu. Međutim, da je tuženik ušao u postupak savjetovanja s radničkim vijećem bona fidae, dokazuje i činjenica da je u samom dopisu od dana 16.05.2023. godine, iako smatrajući da nema nekih drugih odlučujućih podataka koji bi utjecali na postupak savjetovanja oko odluke o otkazu, tuženik ipak pokazao dobru volju za suradnjom s radničkim vijećem te ostavio prostora kako bi rezultati rasprave stvarno mogli utjecati na donošenje odluke, izričito skrenuo radničkom vijeću pozornost na sljedeće: „Za slučaj da Radničko vijeće smatra da postoje kakvi daljnji podaci važni za donošenje namjeravane odluke i sagledavanje njezina utjecaja na položaj radnika, to se predlaže Radničkom vijeću da o istome bez odgode obavijesti Poslodavca.“ Prema tome, u navedenom se ni na koji način ne ogleda kakav propust tuženika u pogledu provedbe postupka savjetovanja, posebice u pogledu dostave podataka koji od njega nikada nisu niti zatraženi. Dakle, tuženiku se ovdje ne može ništa predbaciti, niti ga se može sankcionirati za (ne)postupanje radničkog vijeća odnosno za (ne)iskorištavanje zakonom mu danih ovlasti, niti takav propust postupanja radničkog vijeća treba imati štetne posljedice za poslodavca, ovdje tuženika. Dodatno, a kada je riječ o obrazloženju radničkog vijeća iskazanom na zapisniku 23.05.2023. godine, tuženik mora skrenuti pozornost da čak i u slučaju da se uvažava navodi tužitelja da se tuženik pri savjetovanju trebao voditi uputom, stavom i prijedlogom radničkog vijeća, odnosno usuglasiti se s protivljenjem otkazu koje je radničko vijeće iskazalo, tuženik napominje da osim što na navedeno nije obvezan zakonom, isto nije mogao niti učiniti, obzirom obrazloženje, uputa, prijedlozi te argumentaciju koje radničko vijeće pružilo, nisu bili upotrebljivi, primjenjivi niti su pomogli poslodavcu da eventualno zauzme drugačiju odluku od namjeravane. Razlog tomu leži u činjenici što se obrazloženje radničkog vijeća sve na svega 2 rečenice, i 2 neobrazložena argumenta zašto bi tužitelja trebalo ostaviti na radnom mjestu: Naime, radničko vijeće se ograničilo u svom obrazloženju na to da:

a) smatra da se tužitelju sukladno njegovim kvalifikacijama treba ponuditi radno mjesto unutar sistematizacije

b) smatra da se treba voditi računa o socijalnim aspektima tužitelja

Osim navedenog, radničko vijeće ni na koji način nije smisleno, opravdano i suvislo iskazalo zašto se protivilo odluci o otkazu, koje su to kvalifikacije tužitelja bile podloga takvom protivljenju, koje su to kvalifikacije bile podobne za ponuditi drugo radno mjesto, kao niti podatak koje bi to radno mjesto bilo unutar nove sistematizacije, a sve navedeno osobito imajući u vidu da obveza tuženika da tužitelju ponudi neko drugo radno mjesto sukladno ZR-u niti ne postoji. Također, nije se osvrnulo niti na postojanje bilo kakvog drugog otkaznog razloga (gospodarski, tehnološki i organizacijski), odnosno njegovu opravdanost. Tako paušalno obrazloženje protivljenja otkazu, tuženik jednostavno nije mogao niti imao razloga prihvatiti. Naprijed navedene propuste radničkog vijeća potvrđuje, kako sudska praksa tako i pravna teorija, nadasve stav istaknutih pravnih stručnjaka u području radnog prava, a koji stavovi glase: „Radničko vijeće mora obrazložiti svoje protivljenje odluci poslodavca. Ako radničko vijeće to ne učini, posljedica bi mogla biti samo to da u sporu protiv takvog otkaza radnik ne bi mogao koristiti protivljenje radničkog vijeća, jer ono nije obrazloženo, pa ne samo da radničko vijeće nije ispunilo zakonski uvjet, nego se i ne zna razlog toga protivljenja.“ Imajući u vidu navedeno, radničko vijeće osim što nije zatražilo dostavu podataka, isto je očigledno (ispravno) smatralo da su svi podaci i dokumentacija dostatni za odlučivanje te je nedovoljno obrazloženo te paušalno iskazalo svoje protivljenje odluci. Obzirom prije konačnog očitovanja radničkog vijeća od tuženika nisu zatraženi kakvi drugi podaci, već je radničko vijeće instantno odlučilo dovršiti

postupak savjetovanja, to je tuženik zaprimivši takvu odluku te uvidjevši da je ista očigledno neosnovana i protivna smislu savjetovanja te činjeničnim okolnostima slučaja, istu odlučio ne usvojiti te dovršiti postupak otkazivanja ugovora o radu, na što je između ostalog i ovlašten temeljem odredbi Zakona o radu. Tuženik opreza radi osporava sve činjenice i navode na kojima tužitelj temelji tužbu i tužbeni zahtjev te o kojima ovisi pravovremenost i/ili dopuštenost i/ili urednost tužbe, aktivna legitimacija tužitelja i/ili pasivna legitimacija tuženika, osim činjenica koje je tuženik u ovom odgovoru na tužbu i dalje tijekom postupka izričito učinio nespornima. Dodatno se ističe da je tužbeni zahtjev neodređen, neprovediv i proturječan sam sebi i navodima i dokazima samog tužitelja, te se ni na koji način ne može povezati s činjeničnim supstratom u ovom parničnom postupku. Također, tuženik ovdje ujedno osporava da bi tužitelj uopće bio legitimiran na pokretanje ovog parničnog postupka, odnosno da bi zatražio zaštitu u roku propisanom člankom 133. ZR-a. Nastavno svemu iznesenom, tuženik iznova poriče i osporava sve navode iz tužbe, te se protivi postavljenom tužbenom zahtjevu i zahtjevu za naknadu troškova postupka u cijelosti, i to iz razloga kako je navedeno te predlaže sudu iz gore navedenih razloga odbaciti tužbu odnosno podredno odbiti tužbeni zahtjev, a sve uz obvezu da tužitelj naknadi tuženiku troškove postupka u ovoj pravnoj stvari zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude, pa sve do isplate.

3. Sud je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu te je proveo dokaz saslušanjem svjedoka Josipa Androša, Damira Peteka, Jagode Bončina Franjković te tužitelja i zz tuženika.

4. U tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelj se poziva na odredbu članka 115 Zakona o radu (ZOR). Točno jest da poslodavac ima autonomno pravo reorganizacije poslovanja, ali ta odluka ne smije biti fiktivna i bez detaljnoga obrazloženja, diskriminatorna, niti donesena suprotno propisanoj zakonskoj proceduri. Slijednom navedenoga u tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelj se pozvao na:

socijalni kriterij propisan odredbom čl.115 st 2 ZOR:

- a) starost radnika
- b) obveze uzdržavanja
- c) trajanje radnoga odnosa

5. S druge strane tužitelj ističe kako bi savjetovanje sa RV bilo zakonito i provelo se u dobroj vjeri, poslodavac je dužan Radničkom vijeću dostaviti sve podatke važne za donošenje odluke i sagledavanje njezinog utjecaja na položaj radnika (čl. 150. st. 2. ZOR-a). U konkretnom slučaju, tuženik Radničkom vijeću: nije dostavio potrebne podatke vezane za prestanak potrebe za radom tužitelja, nije pružio nikakvo objašnjenje zašto tužitelju nije omogućeno daljnje obavljanje poslova koje je radio, unatoč činjenici da stvarna potreba za tim poslovima i dalje postoji nije obrazložio nesrazmjer u novoj Sistematizaciji radnih mjesta, prema kojoj je broj sistematiziranih mjesta bitno veći od ukupnog broja zaposlenih radnika, što je u potpunoj kontradikciji s navodnim "viškom" radnika. Tužitelj je predložio dokaze na okolnost kako Odluka o otkazu pati od teških formalno-pravnih i materijalnih nedostataka. Donesena je uz izravno kršenje zakonske procedure savjetovanja s Radničkim vijećem, ne sadrži zakonom propisano obrazloženje (čl. 120. ZOR-a) te ne počiva na stvarnom i opravdanom razlogu. S tim u vezi sud je saslušao svjedoke i stranke.

6. Svjedok Josip Androš u svom iskazu navodi da Zaposlenik je pravne službe tuženika. Na snagu je stupio Pravilnik o sistematizaciji, i reorganizaciji u svibnju 2023. Prije toga prethodile su analize poslovanja i financijski učinci na samo poslovanje te usporedbom poslova i potreba poslova iz dotadašnje sistematizacije ustanove rezultiralo je da se došlo do analize kako se potreba za određenim poslovima smanjuje, a kao se opseg poslova u tolikoj mjeri smanjuje da je prestala potreba za obavljanje tih poslova. Njegov opseg poslova se znatno smanjio dok je preostali dio poslova prešao na rukovodeći kadar. To su bili poslovi standardizacije i vođenje sastanaka te praćenja zakonskih regulativa i komunikacije sa poslovnim subjektima. To je predstavljalo osnov za donošenje odluke o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu. Konzultirano je RV i dostavljena im je sva dokumentacija u smislu dotadašnjeg ugovora o radu i prijedloga odluke o poslovno uvjetovanom otkazu, Pravilnika o radu i Pravilnik a o sistematizaciji. RV se očitovao na način da je radniku ponuđeno drugo radno mjesto uz primjenu socijalnih kriterija. Oni nisu tražili nikakvu dodatnu dokumentaciju niti su predlagali održavanje sastanaka. Bio je samo jedan izvršitelj na radnom mjestu koje je obavljao tužitelj, radio je u stručnoj službi za razvoj i standardizaciju prije nego što je donijeta nova sistematizacija. Po novoj sistematizaciji više nema te stručne službe. Stručna služba za razvoj i standardizaciju brojila je mali broj izvršitelja, svega 2 ili 3, jedan od njih dobio je ponudu ugovora o radu na poslovima u sektoru za upravljanje i razvoj. Opseg poslova u stručnoj službi se smanjio, preostali dio poslova prešao je na rukovodeći kadar pod čime se smatra rukovoditelji sektora i pomoćnici ravnatelja te stručni suradnici sektora, a upravo je rukovoditelj tadašnje stručne službe njemu ponuđen ugovor o radu za stručnog suradnika. Dio poslova koje je radio tužitelj sada su prebačeni u pravni sektor, jer se radi o praćenju zakonodavstva.

Cijeli dio opisa radnog mjesta iz ugovora o radu tužitelja se više ne obavljaju. Jedan dio tiče se informacijsko komunikacijskih poslova koji se sada obavljaju kolege u odjelu za informacijsko komunikacijsko poslove, time da ustanova nema mogućnost dogovaranja bilo kakvih poslova vezanih uz informatička komunikacijska rješenja, jer za njih to radi zagrebački holding. Prilikom donošenja odluke o otkazu tužitelja nisu primjenjivani socijalni kriteriji, jer je bio jedini izvršitelj na tom poslu i nije bilo usporednih radnika. Bio je zaposlenik na radnom mjestu rukovoditelja sektora pravnih poslova od ožujka 2020. Radno mjesto na kojem je tužitelj bio zaposlen je radno mjesto koordinator za standardizaciju. Radno mjesto je ukinuto. Organizatorske poteškoće s kojima se tuženik susretao bio je veliki financijski deficit i minus od 42 milijuna kuna, što je znatno utjecalo na nelikvidnost poslovanja ustanove. Osim toga prijašnja sistematizacija pokazala se zastarjelom s obzirom na stvarne potrebe posla u odnosu na poslove i radna mjesta koja je ista predviđala. Još jedan problem je broj zaposlenih u najvišem platnom razredu po grupi složenosti poslova, te tendencija je bila smanjiti broj rukovodećih radnih mjesta i uskladiti stvarne potrebe posla. U staroj sistematizaciji navedena su dva izvršitelja za tužiteljevo radno mjesto jer su kada se taj pravilnik donosio predviđena dva izvršitelja, međutim opseg poslova je pokazao nema potrebe za dva izvršitelja. U konačnici se opseg smanji do te mjere da je prestala potreba i za tim jednim izvršiteljem. Tužitelj prije prestanka radnog odnosa nije bio involviran u projekte standardizacije. 6 mjeseci prije odluke o otkazivanju nije tužitelj koordinirao i pratio realizaciju razvojnih projekata i investicija iz djelokruga svoje stručne službe. Niti nije prisustvovala sastanku vezano za bilo koji projekt kojeg je koordinirao tužitelj. Po njenim saznanjima sastanak se nije održao. Tužitelj unazad 6 mjeseci prije otkaza nije osiguravao nikakvu stručnu potporu pri provođenju razvojnih projekata. Tužitelj nije

sudjelovao u oblikovanju strategije poslovanja i planiranju i oblikovanju logističkih procesa. Svjedok Nije obavljao ništa od tih poslova jer su ti poslovi prestala postojati. Nisu za poslovi novi radnici jer ti poslovi ne postoje.

7. Iskaz svjedoka sud je ocijenio kontradiktornim jer svjedok na više mjesta tvrdi da su poslovi tužitelja "prestali postojati" i da se "više ne obavljaju", ali istovremeno detaljno opisuje tko ih danas obavlja. Izričito priznaje: „Dio poslova koje je radio tužitelj sada su prebačeni u pravni sektor, jer se radi o praćenju zakonodavstva, a nadalje navodi: „...preostali dio poslova prešao je na rukovodeći kadar... To su bili poslovi standardizacije i vođenje sastanaka...“ te da dio poslova obavljaju „kolege u odjelu za informacijsko komunikacijske poslove“. Drugim riječima, potvrdio je tvrdnju tužitelja da poslovi nisu ukinuti, već su preraspodijeljeni. Svjedok navodi da je Radničkom vijeću (RV) dostavljena sva dokumentacija (ugovor, prijedlog odluke, Pravilnik o radu i sistematizaciji) te da RV nije tražilo dodatnu dokumentaciju. RV se očitovalo da se radniku „ponudi drugo radno mjesto uz primjenu socijalnih kriterija“ međutim prijedlog RV-a je u potpunosti ignoriran, što dokazuje da je savjetovanje bilo puka formalnost (pro forma), a ne postupanje u dobroj vjeri. Svjedok opravdava neprimjenjivanje socijalnih kriterija tvrdnjom da je tužitelj bio „jedini izvršitelj“ na svom radnom mjestu te da nije bilo usporednih radnika, a ističe da je tužitelj radio u „stručnoj službi za razvoj i standardizaciju“ koja je brojala 2 ili 3 izvršitelja. Budući da se cijela služba reorganizirala, sud smatra da je tuženik bio dužan primijeniti socijalne kriterije (godine staža, uzdržavani članovi itd.) između svih radnika te službe pri odlučivanju tko će dobiti ponudu za preostala/nova radna mjesta, a tko otkaz. Izbor radnika kojem će se ponuditi preustrojeni posao izvršen je potpuno arbitrarno. Ukoliko je stvarni cilj bila racionalizacija i smanjenje broja radnika zbog nelikvidnosti, kontradiktorna je dokazana činjenica da je u novodonesenoj Sistematizaciji broj radnih mjesta bitno veći od ukupnog broja zaposlenih radnika. Ako radnik u zadnjih 6 mjeseci nije bio involviran u projekte, to nije krivnja radnika (koji je bio na raspolaganju poslodavcu), već je dokaz da ga je poslodavac marginalizirao i stvorio privid da je njegovo radno mjesto nepotrebno.

8. Svjedok Damir Petek u svom iskazu navodi da je u vrijeme otkazivanja tužitelju bio je predsjednik RV. RV je kontaktira prije donošenja programa zbrinjavanja viška radnika. Također je konzultirano prije donošenja nove sistematizacije. Upoznao je sa činjenicom da je tužiteljevo radno mjesto ukinuto novom sistematizacijom. Nisu se suglasili s otkazom tužitelju. Zajednički stav RV da se za sve kolege i kolegice pronađe novo radno mjesto shodno njihovim radnim sposobnostima i stručnoj spremi. Za sve su tražili da se pokuša naći rješenje. Razlog je bio socijalne prirode. Kod tužitelja nisu uzeti socijalni kriteriji premda je on to saznao u privatnom razgovoru sa tužitelje. U razgovoru je saznao da se brine o dvoje roditelja o jednom djetetu na studentskoj razmjeni i malodobnom djetetu koji ide u osnovnu školu. Za tužitelja nisu podastri usporedni radnici. Ne zna što je tužitelj po struci i zna da je radio dvije godine.

9. Predsjednik RV, izričito izjavljuje: „Nisu se suglasili s otkazom tužitelju.“ Ističe da je zajednički stav RV-a bio da se za sve radnike, uključujući tužitelja, pokuša naći rješenje i ponudi drugo radno mjesto sukladno spremi i sposobnostima. Iako protivljenje RV-a u slučaju poslovno uvjetovanog otkaza ne obvezuje poslodavca apsolutno (ne predstavlja veto), ono u sudskom postupku ima veliku težinu. Dokazuje da je predstavničko tijelo radnika smatralo otkaz nepotrebnim i neopravdanim. Poslodavac

koji ignorira izričit stav RV-a da se radniku ponudi drugo radno mjesto (pogotovo u situaciji gdje nova Sistematizacija ima bitno veći broj radnih mjesta od broja zaposlenih) krši obvezu savjetovanja u dobroj vjeri. Svjedok potvrđuje da je došlo do povrede članka 115. st. 2. ZOR-a. Kod tužitelja „nisu uzeti socijalni kriteriji“. Saznao je za iznimno teške socijalne prilike tužitelja: uzdržavanje dvoje starih i nemoćnih roditelja, studenta na razmjeni (izniman financijski teret) i malodobnog djeteta u osnovnoj školi.

10. Svjedok Jagoda Bončina Franjković u svom iskazu navodi da je zaposlenik tuženika na radnom mjestu pomoćnice ravnatelja za upravljanje i razvoj. Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta stupio je na snagu 15.05.2023.. Bilo je više razloga reorganizacija, prvenstveno da postojeća reorganizacije ne odgovara potrebama radnih mjesta. Osim tog bilo 17 osoba zaposleno je na najvišim rukovodećim mjestima, a što također nije odgovaralo stvarnim i realnim poslovnim potrebama, dok je na operativnim radnim mjestima postojao deficit operativnog kadra. Bilo je poremećaja u financijskom poslovanju pojavio se preneseni manjak, misli oko 35-45 milijuna kuna. Novom organizacijom ukinuta je stručna služba za razvoj i standardizaciju gdje je tužitelj bio zaposlen i naravno sva radna mjesta koja su obuhvaćala tu stručnu službu su ukinuta. Od same procudeure otkazivanja ugovora o radu tužitelju poznato joj je da je provedeno savjetovanje sa RV i da je donesena odluka o otkazivanju ugovora o radu. S obzirom na poznavanje poslovnih procesa i dugi staž u samoj firmi bila je uključena u pripremu nove organizacijske strukture. Tužitelj je u vrijeme otkaza bio zaposlen na radnom mjestu koordinatora za standardizaciju. Prema njenim saznanjima projekti standardizacije u kojoj bi bio uključen tužitelj nisu se provodili. Koliko zna u to vremenu nisu se provodili nikakvi projekti standardizacije. U pitanjima standardizaciji i sličnih projekata bio je znatno smanjen opseg poslova. U to vrijeme je tužitelj bio jedini izvršitelj na tom radnom mjestu. Tadašnjim Pravilnikom bila su predviđena 2 izvršitelja, međutim prema poslovima na tom radnom mjestu bio je potreban samo jedan izvršitelj. Tuženik na tim poslovima nije zaposlio nikog novog nakon provedene sistematizacije. Služba za standardizaciju prije reorganizacije nalazila u uredu ravnatelja. Osim tužitelju unutar te stručne službe nikom drugom nije dato. Prema novoj reorganizaciji postoji sektor za upravljanje i razvoj. Nije upoznata da li bi prije donošenja kriterija programa zbrinjavanja tuženik donio posebne socijalne kriterije. U stručnoj službi u kojoj je radi tužitelj bila su zaposlena dvojica.

11. Ovaj svjedok istaknuo jest da je jedan od glavnih razloga reorganizacije bio taj što je na „operativnim radnim mjestima postojao deficit operativnog kadra“ te da dotadašnja struktura nije odgovarala stvarnim potrebama. Definira tužiteljevo radno mjesto kao operativno (koordinator za standardizaciju), dok istovremeno navodi da je cilj reorganizacije bio smanjenje rukovodećeg kadra (kojeg je bilo previše – 17 osoba). Drugim riječima, tvrdi da postoji deficit operativnog kadra, a tužitelj je obavljao operativne poslove koordinatora, što otpuštanje tužitelja stavlja u potpunu suprotnost s proklamiranim ciljem reorganizacije. Starim su Pravilnikom bila predviđena 2 izvršitelja, ali prema iskazu svjedoka „prema poslovima na tom radnom mjestu bio je potreban samo jedan izvršitelj“, što je tužitelj i bio. Potvrđuje da su u stručnoj službi u kojoj je tužitelj radio „bila zaposlena dvojica“ (ili trojica, kako navodi prvi svjedok), ali da unutar te službe „nikom drugom nije dat otkaz“. Također priznaje: „Nije upoznata da li bi prije donošenja kriterija programa zbrinjavanja tuženik donio posebne socijalne

kriterije.“ Navodi da prema novoj reorganizaciji sada postoji Sektor za upravljanje i razvoj (što je očiti organizacijski sljedbenik stare Stručne službe za razvoj i standardizaciju). Ističe da se dio poslova "znatno smanjio", ali ne tvrdi da su poslovi u potpunosti nestali. Činjenica da se svjedokinja nalazi na čelu upravo tog (novog ili preustrojenog) Sektora za upravljanje i razvoj, a da tužitelju (koji ima višegodišnje iskustvo upravo u razvoju i standardizaciji) u tom sektoru nije ponuđeno nijedno od brojnih slobodnih mjesta iz nove Sistematizacije, dokazuje namjeru da se tužitelj pod svaku cijenu maliciozno ukloni iz ustanove.

12. Uzevši u obzir iskaze svjedoka sud je nedvojbenim utvrdio :

- kako je Pravna služba priznala da poslovi tužitelja nisu nestali, već su preraspodijeljeni na pravni sektor, IT sektor i rukovoditelje.
- da je pomoćnica ravnatelja priznala da je posao koordinatora stvarno zahtijevao jednog izvršitelja (tužitelja), a da su u službi bila dvojica radnika, i neovisno o tome socijalne kriterije nisu razmatrali.
- da je Predsjednik RV-a potvrdio kako se RV izričito protivilo otkazu, tražilo zamjenski posao za tužitelja zbog njegove teške socijalne situacije (uzdržavanje roditelja i djece), dok im je poslodavac zatajio podatke o usporednim radnicima.

13. Tužitelj u svom iskazu navodi da od 01.09.2020. radio je na radnom mjestu ravnatelja Ustanove za upravljanje sportskim objektima. Nakon toga radio je na radnom mjestu koordinatora za standardizaciju od 08.12.2021. To radno mjesto bilo je propisano prije Pravilnika donesenog 03.04.2023. Šef mu je bio Dražen Šošćarić, a on mu je bio djelatnik. Poslovi su mu bili projekti te traženje ponuda i ostalog za stvari koje su bile predviđene projektima u Dvorani Doma sportova. U Pravilniku nisu bili predviđeni projekti vezano za zaštitne mreže za hokej, semafore, ozvučenje. Radio je na projektima vezanom za revitalizaciju vezanim za Sljeme. Ti projekti su u vrijeme donošenja Pravilnika i dalje postojali. Rad na tim projektima nakon novog Pravilnika prebačen je na Sektor za upravljanje i razvoj i Odjel za projekte. Ne zna da li se o tim reorganizacijama i konkretno njegovom radnom mjestu očitovao radničko vijeće u doba donošenja Pravilnika, kao što ne zna da li je radničko vijeće kontaktirano kada je on dobio otkaz. Danas na tim poslovima radi Dražen Šošćarić i ostali djelatnici i to nakon njegovog otkaza. Nije mu ponuđeno da nastavi raditi na tim projektima. On je i završio školu za voditelja pripreme i provedbe projekata financiranim sredstvima iz EU fondova. U novoj su sistematizaciji raspisana radna mjesta. Također, nakon njegovog otkaza u srpnju 2023. su bili oglasi za posao u kojima se tražila VSS i za koje poslove je on imao dovoljne kvalifikacije. Ti oglasi su se pojavili mjesec dana nakon njegovog otkaza. Njemu ta radna mjesta nisu ponuđena. Tuženik je na dan njegovog otkaza, tužitelj odgovara 450. Trojici radnika nije ponuđen novi ugovor. Vjeruje da je razlog politička smjena zbog kojeg mu nije ponuđen novi ugovor. Bilo je slobodnih mjesta koja su mu mogli ponuditi te da su u novoj sistematizaciji postojala radna mjesta za koja je imao potrebne kvalifikacije. Nije se smanjio opseg poslova koordinatora za standardizaciju. Nije za njegovim radom kod tuženika nije prestala potreba te se poslovi koordinatora za standardizaciju i dalje obavljaju u istom opsegu. Pravilnik od 03.04.2023. nema više radnog mjesta koordinatora za standardizaciju pod tim nazivom, ali ima pod drugim nazivom. Bio je oslobođen obveze rada kod tuženika nakon otkaza. Iz kontakta s kolegom Draženom Šošćarićem poznato da radi njegove Svi poslovni projekti koji se rade i na kojima se radilo i danas provode. Ne radi o

njegovoj pretpostavci jer svi projekti koje su radili, i to stadion Kranjčevićeva se napravio, projekt Sljemena i žičare (za skijanje) je gotov.

14. Zz tuženika Boris Dujmić u svom iskazu navodi da je zz tuženika je od 20.11.2025. O otkazu je samo skupio informacije. On osobno nije sudjelovao u odluci o otkazu. Od kad je stupio na mjesto ravnatelja u Ustanovi ne postoje poslovi standardizacije Ustanova financira iz Grada Zagreba. Stadion Kranjčevićeva i žičare na Sljemeni (četverosjed) projekti Grada Zagreba i Ustanova u tome ne sudjeluje, već ona dobiva gotove objekte na upravljanje. Od 2023. Ustanova je preuzela objekte, radi se o 3 objekta i povećan je broj zaposlenika u odnosu na prošlu godinu od kada je on preuzeo funkciju. Poslovi standardizacije ne postoje od kada je on preuzeo dužnost ravnatelja. Poslovi standardizacije kod tuženika postojali do 2023. kada je nastupila nova sistematizacija. Nisu raspoređeni poslovi na nove radnike, jer standardizacija nije postojala. Govori o razdoblju za koja ima saznanja. Nema saznanja da su ti poslovi raspoređeni na druge radnike.

15. Uzevši u obzir iskaze svjedoka i stranaka sud je utvrdio da da je ukidanja posao tužitelja bio posao koji je zahtijevao jednog izvršitelja, a Pravna služba potvrdila jest da su ti poslovi nakon otkaza prebačeni na Pravni sektor i druge radnike (D. Šošarića). Dakle, poslovi se i dalje obavljaju, samo je tužitelj maknut. Zaposleni su novih ljudi, a što je razvidno iz okolnosti da dok tuženik tvrdi da je bio u minusu od 42 milijuna i da je morao otpuštati, tužitelj dokazuje (uz podršku iskaza novog ravnatelja o povećanju broja radnika) da su odmah nakon njegovog otkaza raspisani oglasi za nove ljude s VSS-om, što je izravno kršenje zakonske obveze zbrinjavanja postojećeg kadra.

16. Najvažniji razlog ništivosti odluke o otkazu jest da nije poštivana procedura savjetovanja sa RV. Predsjednik RV-a potvrdio je da im poslodavac nije dostavio podatke o drugoj dvojici zaposlenika iz tužiteljeve službe, čime je fiktivno prikazao da "nema usporednih radnika" kako bi izbjegao primjenu socijalnih kriterija i sakrio činjenicu da je tužitelj obiteljski i financijski iznimno opterećen.

17. Slijedom navedenog a na temelju ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, primjenom odredbe čl. 8 Zakona o parničnom postupku (NN br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07- Odluka USRH, 84/08, 96/08 - Odluka USRH, 123/08, 57/11, 148/11.- pročišćeni tekst i 25/13. u daljnjem tekstu: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan i odlučio kao u točki I izreke.

18 Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a te su tužitelju priznati troškovi zastupanja po punomoćniku prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15 dalje OT), a prema vrijednosti predmeta spora i konačno preciziranom tužbenom zahtjevu. Tužitelju je priznat trošak jednokratne naknade u

iznosu 250 bodova, sastav Zahtjeva za Zaštitu prava i 3 parnične radnje izvan okvira jednokratne naknade i to 3 ročišta (16.06.2025.g, 6.11.2025.g, 22.09.2026.g) te sastava podneska od 20.05.2026.g, u sveukupnom iznosu od 1.000,00 eura što uz 25% PDV sveukupno iznosi 1.250,00 eura.

U Zagrebu, 27. listopada 2026.

Sudac:
Ivana Starčević

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u pisanom obliku putem ovog suda u pet (5) istovjetnih primjeraka u roku od osam (8) dana od dana primitka prijepisa presude . O žalbi odlučuje nadležni drugostupanjski sud .

DNA

1. pun. tužiteljice
2. pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-3c791**

Kontrolni broj: **022a6-3e858-a0960**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.